

Veileder for vurdering av bekymringsgrad handlemåter

Ved uro/bekymring for hvordan et barn har det, skal det tas noen avgjørelser om hvordan og hvem som kan gi barnet best støtte/hjelp.

Avtal samtale med leder for vurdering av bekymringsgrad etter å ha ført logg:
Har vi grunn til å være bekymret?

1. Gjør en vurdering på bakgrunn av risiko og beskyttelsesfaktorer: Hvor bekymret er du?

Bruk gjerne skala 1-7, for å vurdere og konkretisere bekymringsgrad:

1-3= Barnet/ungdommen ser ut til å ha det geit/tilstrekkelig omsorg hva gjelder trygghet og utvikling. Gradering fra 1 til 3.

4=gråsone. Du er usikker på om barnet har tilstrekkelig omsorg og trygghet til å få en god utvikling. Samtal med foreldrene og tilby støtte og tidlig innsats. Foreldrene må samtykke til tiltak og tverrfaglig samhandling.

5=Barnet/ungdommen/foreldrene ser ut til å ha behov for noe støtte/hjelp for at barnet/ungdommen skal få en tilstrekkelig trygghet og utvikling. Grunn til bekymring, Bvl § 4-4 –bekymring. Foreldrene velger selv, og må samtykke til hjelp.

6=Barnet/ungdommen kan se ut til å leve under omsorgssvikt; forhold som truer trygghet og positiv utvikling. Bvl § 4-12 –bekymring, alvorlig omsorgssvikt. Du har meldeplikt til barneverntjenesten.

7=Barnet/ungdommen er i akutt fare, og barneverntjenesten og evt. politi må varsles med en gang. Foresatte skal ikke informeres i forkant, ved mistanke om vold og overgrep. Bvl § 4-6 –bekymring, og du har meldeplikt til barneverntjenesten.

1.1 Vurder barnets/ungdommens tilstand

- følelsesmessig tilstand
- evnen til å inngå sosiale relasjoner
- fysisk tilstand
- barnets/ungdommens selvtillit og oppfatning av egenverdi
- utvikling i forhold til alder

1.2 Vurder barnets øvrige situasjon

- relasjon til foreldre/foresatte, personale, andre
- omsorgssituasjon; forhold i hjemmet eller forhold knyttet til foresatte

- følelsesmessig kontakt med personale, foreldre/foresatte og andre
- er barnet/ungdommen i akutt fare?
- finnes det tilgjengelige ressurser i nettverket som kan støtte opp rundt barnet/ungdommen?
- hvordan samarbeider foreldre/foresatte om barnet/ungdommen?

Er konklusjonen i samtale med leder at man vil se det litt an, bør man sette opp nytt tidspunkt for samtale for vurdering av bekymringsgrad.

Alle ansatte har en **selvstendig meldeplikt** og du bør vurdere situasjonen selvstendig, dersom leder ikke støtter bekymringen. Husk: Du kan alltid drøfte en sak anonymt med en annen tjeneste.

2. På bakgrunn av de vurderingene som du/dere gjør dere, skal dere ta stilling til i hvilken regi støtten/hjelpen til barnet/ungdommen best etableres.

Tjenesten velger mellom tre alternative handlemåter:

- Alternativ A:** Vi klarer det selv. Vi prøver å løse dette på egenhånd.
- Alternativ B:** Det er behov for tverrfaglig vurdering rundt barnet eller tiltak fra annen tjeneste.
- Alternativ C:** Bekymringen vurderes til å være så alvorlig at tjenesten bør kontakte barneverntjenesten.

Det vil være en viss grad av overlapping mellom de tre handlemåtene.

Samtidig kan barns situasjon endre seg, slik at personalets innsats slik beskrevet i alternativ A må suppleres for å få en tverrfaglig vurdering (alternativ B) eller at barnevernet likevel må kontaktes (alternativ C) og omvendt.

Se videre i prosedyren *Handlingsveileder for tidlig innsats til barn, unge og familier i risiko*.

Man bør sette seg noen **mål for progresjon**, slik at man etter hvert må gjøre nye evalueringer dersom forventet målsetting ikke nås.

Barn har dårligere tid enn voksne på å vente på en forbedring av sin situasjon.

Hvor lenge tåler dette barnet å vente?

Husk: Dere kan alltid drøfte en sak anonymt med en annen tjeneste!

